

цитѣ като къмъ противници и неприятели и сж отдавали на тѣхъ всичкитѣ стратегически погрѣшки и всичкитѣ прѣстѣпления, отговорността за които, по справедливостъ, трѣбваше да се прѣпишатъ по равно и на двѣтѣ воююци страни.

Тѣ приповтарятъ на всѣка страница старата история за кланета, пожари и класическитѣ ужаси на турския начинъ за водене война и украсяватъ разказитѣ си съ страшни подробности и иллюстрации, които не служатъ за друго, а само да докажатъ неизчерпаемата плодовитостъ на тѣхното въображение.

По-послѣпнитѣ писатели, които сж възпроизвели фактитѣ и които сж били повече или по-малло компетентни стратегици, сж познавали Ориента още по-малко, отколкото тѣхнитѣ прѣдшественници.

Тѣ сж били принудени да се ограничатъ съ една проста компилация.

Измѣнили сж наистина тукъ тамъ нѣкои цифри, въ които невѣроятността явно личи и сж смегчили до негдѣ нѣкои рисунки, които имъ се видѣли нарисувани повече отколкото трѣбва съ черни краски, но фона си е останалъ все сжщия.

Ето по какъвъ начинъ легендата може съ врѣме да се прѣобърне въ история.